

Димчо Дебелянов

Нещо по кризата
(Анкета на „Шантеклер“)

След като шеговитият цар на каналиите видя, че представленията, които даваше в своя дворец с режисьорите на мелодраматическите трупи г. Данев и Гешев, не могат да се продължават до века, и реши сам да спусне завесата, редакцията на „Шантеклер“ изпрати едно окръжно до някои опозиционни шефове и лидери със заповед да отговорят незабавно на следните въпроси.

1. Трябваше ли да паднат демократите и защо?
2. Коя партия трябваше да ги наследи и хубаво ли е да си на власт?
3. Какво мислите да правите, след като останаха излъгани надеждите ви да се ухилите на зелената маса в Народното събрание?

Пръв отговори г. Радославов.

1. Че трябваше да паднат, и дума не можеше да става. Трябваше обаче по скоро да се изметат, защото „Народни права“ предразня от викане по тях.

2. Разбира се, либералната партия със своя достоен шеф начело.

3. Аз мисля да се предам на популяризиране идеите на моя любим учител Ницше или да отворя птицевъдна станция за облагородяване на сойките.

След него отговори г. Тончев.

1. Как не, моля ви се, как не? Че нали и аз може да дойда по някакво чудо един ден на власт?

2. Аз бях готов да поема на всяка цена властта, но болестта на Радославова ме побърка. Тоя мой смъртен враг и тука реши да ме погуби, но...

3. Право да ви кажа и аз не зная вече какво да правя. Ще предложи на г. Маджаров да уредим един конезавод, по английска система да отгледваме жребци за разплод.

След него отговори г. Влайков.

1. Ние винаги сме били за падането на кабинетите, защото се създава материал за статии в „Радикал“ и в „Демократически преглед“. Ние, както знаете, обичаме книжнината и затова сме против компромисите.

2. Се трябваше да ги наследят някои. Г-н Гидиков може сериозно да е мислил, че и нас ни бива за министри, но партията беше на друго мнение и ние пак си оставаме свободни и неопетнени да се подвизаваме на литературното поле в политиката.

3. Възнамерявам да пиша още за личния режим, за кооперациите и да преиздавам благословените читанки.

След него г. Генадиев.

1. Според мене и според белгийската преса те трябваше да паднат преди година и половина. Сегашното падане е „след дъжд качулка“.

2. Които и да дойдеха – се едно. Нямахме да дойдем ние. А това за възвеличение на отечеството беше най-добро. По този въпрос ще се изкажа допълнително в независимия в. „Воля“.

3. Бих се изселил из България, тая страна на корупцията и на политическия разврат, дето Черната джамия е зинала да погълне всичко честно, благородно и велико, даже и моя другар Халачева, един гений, гордост за нова България.

Отговори ни и г. Драгиев, земеделски шеф и най-смел оратор в парламента.

1. Трябваше да паднът, защото... трябваше да паднът.

2. Народняцити, защото съ наши най-върли врагуве, и техните шефуви не ядът прас и чесън къту нас. Ния искахми да дойдът народняцити, за да се борим с тях и да ги пубидим.

3. Аз ша утвора зарзаватчиница в Стара Загора за прудажба на краставици и червен лук на сдруженити зимледелци.

Последен, макар и непитан, ни отговори г. Кръстев, бившия министър.

1. Паднахме и добре стана, че паднахме, защото аз се уморих да държа наляво и надясно нескончаеми речи.

2. На тоя въпрос по висши политически съображения не мога да ви отговоря.

3. Ще се върна в Пловдив. Възможно е да се запиша в редовете на социалистическата партия, за да покажа нагледно на работниците, че те не съществуват.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6224>]